

Robert Janouš : From Metz to Normandy. The early history of the U.S. Airborne and Glider units focusing on 82 nd and 101 st Airborne Divisions.

Magisterská diplomová práce

FFUK, Ústav světových dějin, Seminář nejnovějších dějin

Praha, 2007, 226 str. rkp;

Kolega Robert Janouš se v průběhu svého studia na FFUK vážně a cílevědomě zajímal o dějiny Druhé světové války. Svůj interest prohloubil studijním pobytem na Univerzitě v New Orleans, kde měl možnost pracovat s prameny a relevantní odbornou literaturu k dějinám operace „Overlord“. Janoušův badatelský záměr cíleně směřoval k výzkumu problematiky účasti severoamerických výsadkových a „kluzákových“ jednotek na invazi do Francie v červnu 1944. V předložené magisterské práci „From Metz to Normandy“ věnoval pozornost především prvním dvěma výsadkovým divizím, tj. 82. a 101. Téma, jehož obsahovým jádrem je analýza bojové činnosti obou divizí v průběhu „Dne D“, ukotvil do širších souvislostí vlastních začátků vzdušných desantů, kdy odvážné myšlenky se postupně měnily ve skutečnost. Sledoval vývoj výsadkového vojska v Německu a v Sovětském svazu, věnoval pozornost prvním severoamerickým experimentům v meziválečných letech, postřehl význam německé operace vůči Krétě a detailně popsal historii vzniku a rozvoje výsadkových sil Spojených států od 1. zkušební čety, přes výsadkový prapor až k vytvoření dvou výsadkových divizí v létě roku 1942. V této souvislosti se Robert Janouš podrobně rozepsal o metodách tvrdého výcviku i každodenním životě parašutistů. Po vylodění spojenců v severní Africe se cesty obou divizí dočasně rozešly; zatímco 82. divize prodělala křest ohněm na Sicílii a v Itálii, 101. divize byla – společně s kluzákovými jednotkami – přemístěna na podzim 1943 do Velké Británie. V dalších měsících se cesty obou divizí opět spojily a společně zahájily přípravu invazní operace. Jejich úkolem bylo zabezpečit předmostí pro vlastní vylodění spojeneckých pozemních sil. Přípravě a zabezpečení tohoto úkolu věnoval autor oprávněně detailní pozornost.

Magisterská práce kolegy Janouše má pochopitelně kompilační charakter. Autor pracoval s poměrně rozsáhlým souborem odborné literatury a pramenů a podařilo se mu – podle mého soudu- zachytit ve svém textu vše podstatné. Jistým nedostatkem je však až příliš velká závislost na vybraných knižních titulech, kdy poznámkový aparát nepřímo dosvědčuje – častými odkazy – autorovu úzkou vazbu k několika základním severoamerickým titulům.

Mohu však odpovědně konstatovat, že Janoušova práce splnila všechny požadavky, které jsou kladeny na závěrečný opus magisterského studia a proto ji doporučuji k obhajobě před státní zkušební komisí. Navrhuji klasifikaci velmi dobře!

V Praze, 4. září 2007

Prof. PhDr. Vladimír Nálečka, CSc